

ածաների յայտնի հիշխանի, ազգասէր և հանրապետական հասցայի թաղումը իտալացիք հարեր հազարներով հաւաքելու նրան վերջին ողջունը տուր համար Քաջի կղերականներից իտալական քաղաքական բոլոր կուսակցութիւնները, որոնք թուում և բան որնեքը, ուղարկեցին իրանց ներկայացուցիչներին յուղարկաւորութեան հանդիսին ներկայ գտնուելու համար: Ընօր պատի ծես, այնտեղ, ուր 1870 թուին մի քնիք էր բացված, յուղարկաւորութեան մասնակցութիւնը կանգնեցին ծառեր լսելու համար: Բոլոր ծառայողները ունեցան հաւատարմի մնալ հասցայի հակակղերական ոգուն և չը հանգստանայ մինչև չը ոչնչացան և «Հնօր մէջ կըսմ իտալարնեցուկը» պատգամը ծածկոցի ծայրերը բռնել էին, դիւքսանուհի Մարիի, Հնօր քաղաքագլուխը, Մեծատի Գարիբալդիի, Ալբերտո Մարիո և «Opinione» լրագրի խմբագիրը: Ներկայ կղերները առաջին ամսում էին հակակղերական միութեան մեծ գրօշակը: Յուղարկաւորութիւնը 4 ժամ էր շարունակում: Հանդուցեց իտալական հանրապետական էր: Նրա աննախը գրամներից համարում է «Nerone artista», որ լքնուր թատրոնի լեպորտաճարի մէջ է: Կուսու վարչականը սուրբ Ծաղիկ հաստակում:

Թ Ի Ի Բ Ի Լ

Ապստամբութիւնը հիստորիկ Ալբանիայի և Պրիզրիները շրջակայքում դուռն վերջացած է: Կրիվի-փաշայի նիկայները և Քեկան հանձնարքը բնակիչները մի կուռ ունեցան, որ վերջացաւ նիկայների փախուստով: Թիւրքերից 20 մարդ սպանուցանու: Պրիզրիները շրջակայքում արանցները մի ահագին խումբ կանոնում էր խանգարել զինուորները հաւաքելուն: Նրանց դեմ ուղարկված էր քառալին թիւրքաց զօրքերը երկար հրացանաձգութիւնից ստոյ ստիպված էին յիս զաւլիկ Ալը նորից յիստից ապստամբութեանը Կրիվի-փաշա մեծ նշանակութիւն է տալիս և Ալուտարիի նահանգապետից օգնական զօրքեր է պահանջել: Արանցներին մէջ լուր է տարածված, որ Կ. Պոլսի մէջ գրեթե կըսմ միլիոններ իշխան Պրենկ-Կոպուլան ապստամբութիւն է շարժված: Սուլթան Աբդուլ-Համիդը հետզհետ հեռանում է քաղաքականութիւնից և դիպլոմատներից: «Polit. Corresp.» լրագրին Կ. Պոլսից գրում են, որ երօթապտի դեպքաներից մեծ մասը տեսնում է սուլթանին հաւատարմութիւնը յանձնելու ժամանակ: Տեսութիւն նշանակում է ինչիցը ստանալուց յետոյ: Ապստամբական դեպքներ ստիպում էր 40 որ պատակ, մինչև սուլթանը նրան ընդունեց: Ամերիկական նոր զեպպանք մի ամից աւելի սպասում է, որ սուլթանը ընդունէ նրա հաւատարմութիւնը: Այս տարի, ինչպես և առաջ լինում էր, բոլոր դեպքանները ստանալու ինչորեքին բարձր մի ստնին ներկայ գտնուելու համար, բայց նրանց ինչորեք մերթեջին, պատճառ բերելով սեղերի պակասութիւնը: Սուլթանը շարժապաշտ կատարուում է գարձնի: Գերջին ժամանակներում նա երկու անգամ ներկայ գտնուցաւ կրօնական հանդիսին և երկու անգամ էր փոփոխեց առաջուց որոշված «ճանապարհը պատգամը մինչև մեկութիւնը»: Նորերում սուլթանը իտալացիք կայանաւորվեցան, որովհետև կասկածում էին, թէ նրանք ճայթող ուսմբեր էին պատրաստում սուլթանին սպանելու համար: Բայց իտալական իտալացիք հիւրանոցներին մէջ

մէջ միայն խօսել էին ճայթող ուսմբերի մասին և այդ պատճառով նրանց կայանաւորել էին: Թիւրքաց ազգաբնակչութիւնը առհասարակ անբարեկամ է գործելի այժմեան դուռթիւնը, հետեւապէս սուլթանին անհանգստութիւնն էր հասկանայի է:

ՄԱՍԿ ՊԵՐՍԻԱՍՏԱՆԻՅ

Թարիկ, 10 օգոստոսի

Վերջին ամսները եւ անցարից Պարսկաստանի, գլխաւորապէս թաւրիցի մէջ Մանթրոկ Ատրոպատականի այդ նշանաւոր մայրաքաղաքը ընդհատ էր սեւակ տեսր սրանաւորութեան մէջ: Այ մի կողմ կեանքի մի ուրախ նշոյն չէ նկատուում: Իր կողմից, որ փոքրոցով որ անցնէք շարունակ կը պատահէք կուռներին, սեպտեմբր հարձակութիւն և անպիտան սրիկաների խումբերի մի խօզով հասարակական ուրախ կեանք չը կայ: Թարիկը ինչպէս Ատրոպատականին վաճառաւոր և բազմամարդ քաղաքներին առաջինը ունի մաս 65-000 տուն բնակիչ ըստ ընտր մաստը թուրքեր և պարսիկներ: Քաղաքը բնակչութիւն է առանձին առանձին թաղերի: Արշները չիթակ են միմեանց մաս անկարգ և ներփոքրներով, արչպես որ կարք քողորմին չէ կարելի գործակել: Կիլասոր աստուարը Քրանսիայի նման է, որտեղից անպիտան քանակութեամբ ապրանքներ են ստացվում: Թարիկում կան 5, 6, Քրանսիայիներ և մի քանի թուրքեր, որտեղից իւրաքանչիւրը միմյանց 6, 7 ճագար հակ թողած ուրիշ ապրանքները, մանուֆակտուրա և բերուծ Քրանսիայից: Քաղաքի մէջ գտնուում է մաքսատունը: Լուսաւորեալ երկիրներում մաքսատունը հաստատված է այն պատճառով որ ժողովուրդը, զարավով իր անհրաժեշտ պիտանքի գին սպաւիւնը կըր տեսնում է եւրօպական քաղաքներից, նա սկսում է այն ժամանակ աշխատել ինքը անհարկ կը կարէք ճողալու, և նրան պատրաստելու արհեստը ստեղծել շահուր: քայի այդ մաքսատունը մաքս է առնում միմյանց մասն ապրանքներից, այն էլ հաշուով և կանոնաւոր բայց այդպէս էլ Պարսկաստանում: Այդտեղ ինչպէս տեղութեան միւս հիմնարկութիւններէլ շատերը, նորնպէս և մաքսատունը կազմելով սովում է իւրաքանչիւր տարի, որ և կըլ մի այն տեսին, և այնուհետ նրա կամեցն է կամով ինչպէս ուղարկ է մաքս առնելու: Իր և նոյն (100/5) մաքսը առնում է ոչ թէ միայն ներս մտած, այլ և դուրս եկած ապրանքից, որտեղ ստացողում է նոյն իսկ Պարսկաստանը, որինսկ շարիք, բազում աշխատելու արհիւն և այլն: Այ մի գործարար, ոչ մի ֆարսիկա չը կայ անորոյ Պարսկաստանում, կուսակցութիւնը զիջիլիանալ հարկ, կամ ուրիշ ապրպիտ փոքրիչ է ստանում ժողովուրդ: միմայն արհեստագործներից մի նշանակեալ գումար առնում է: Քաղաքներին և որ կըլ մի կանոնաւոր գր: հիմնարկութիւն ըրողովին չը կայ: Այ մի տեղ եւրօպական լուսաւորութեան նշոյն անգամ չէք գտնի: Ինչ կարող է մի այդ այնպէս լուսաւորացնել, զէպի զարգացումը սանել ինչպէս, զարհանութիւնը, սակայն Պարսից գրականութիւնը գուրկ է առաջադիւնութիւնը, գործովը պակասութիւն է, և անդրուհեակ է լուսաւորեալ աշխարհի կարգերին հետեւելու և առաջադիւնութեան մի ձգտում ցայց սպասել: Թիւրքիւնում նրա արակովող Պարսից լինած լրագրի առաջարկել էր մի տեսակ նոր եւրօպական ձեռ տառեր, իրենց տառերը փոխելու, տպագրական գործը զիւրացնելու համար և այդ մասին մի նշանակուող գիտութիւնը չը կայ, փոխանակ այն ինչ տառը այսպէս գրելու՝ այնպէս գրել: դա մի շատ զեղեքի առաջարկութիւն էր, բայց հարկաւոր տարիներ են հարկաւոր պարսկան շանդիկ իր զարանի սրբաւոր տառեր փոխելու: Այս, կայ մի ոյթ, որ աւելի աշխատում է այդ ազգը պարսկան զէպի իտաւորը զօրկելու, և այն էլ պարսից հոգեորականութիւնն է, որինակ մի թիւհանումը հարուստ պարսկի որ փոքր չէ շատ ճանապարհորդած է Եւրօպա, միլադանաւորով Թարիկը հիմնում է մի հիւրանոց եւրօպական ճաշակով, և յաջողութիւն էր գտնում է, մի շարքից յետ մեղադրութիւն է ուղարկում նրա մաս որ այդպիսի մի հիւրանոց շարժաթի հակառակքան է և պիտի փակվի, քանի որ նրա մէջ մասն էր (դա որքի պէս մի բան է, մի յայլա բարձր

ձայնով ստում է, միւսները լաց են լինում, պարսիկները սովորութիւն ունեն իւրաքանչիւր մի ուրախութեան ժամանակ այդ էլ ունենալ) և ազգիները չեն կատարում: Հիւրանոցի տեղը չէ կարողանում զինգորկ, որովհետև մուշակի մի խօսքը բաւական է ժողովրդեան մոլեռանդութեւր զղողելու և նրան խանգարելու:

Այ պահապանագուր և Պարսկաստանում ճանապարհորդութիւնը: կան այնպիսի ճանապարհներ, որտեղից մարդ անցնելու սարսափ է զգում իր վրա: օրինակ Արաքսի ափի վրա Երասխաջան անունով մի տեղ կայ, մի կողմը Արաքսն է, միւս կողմը մի ժայռ, միջոցը մի նեղ հող է և խալուստ ճանապարհ է, որտեղ ձիուց ցած իջնելով մարդ անհնար զգուշութեամբ անցնում է: քիչ չէ պատանու որ մարդիկ և ուղտեր իրենց բերանով զողովել են այդտեղ և խեղդել: Սաստիկ երկիւղ կայ նաև առաջակներից այդտեղում, սակայն լինելով միակ մասիկ ճանապարհը, Թարիկից դէպի Եւրօչի երկնեկութիւնը միշտ այդ ճանապարհով է լինում: տերութիւնը մի կողմից անգամ էլ մտնում այդ կողմերը լուսաւորուում:

Արաքսի կամիցի պարսից կողմում կայ մի շինութիւն, քաական հին, որ ծառայում է այդտեղից անցող կողմերի անցալիցներին մտնի ստուր և պատկանեալ փոքր պարսից ճոպատաններից առնելու, այդտեղ նոյնպէս կապար էլ է սովում: այն աչքով տեսայ թէ ինչպէս թէ կնացող և թէ կնկը մշարիկին կամ նմարներին անխնայմար կողորպում էին: տերութեան այդպիսի տեղերը կապարով տալուն առիթ էր պաշտանատարների գոլովութիւնը, իսրաբութիւնը, և խարդախութիւններն են, և այդ պատճառով տերութիւնը միանգամայն կապարով սուրով զուրկ ցաւեց սպասում է:

Թարիկի մէջ մի նոյն երիտասարդ պ. Ա. Կոռլեանցի, որ ինքը բաւական զարգացած մի երիտասարդ է, պարսիկներն իջուով գրում է մի բրօշուր, նկարագրելով այն բոլոր անկարգութիւնները, որ պատահում են կուսակցական շրջանները մէջ պաշտանատարների և մեծերի ձեռքով, և առաջադրում է բոլոր այն տեսը երկուքների սկզբնական պատճառները, որոնք Պարսկաստանը միշտ պահում են խաւարի և տղախութեան մէջ, առաջարկելով նաև այն անփոքարան ինչօրմաներ, որոնք հարկաւոր են ժողովրդը Պարսկաստանում:

Բրօշուրան ուղարկում է ուղղակի նորին վեհապետութեան Շահի վրա, որից հրակրկում է թեհարան վարձարկելու: Իր հոտնու տաղարկի հետեր, երիտասարդը համեմակով թեհարան մեծ պատիւ և համակրութիւն է ստանում նորին վեհ: Շահից: Մնալով թեհարանում, մի զիւրկ սարսափելի կերպով վրաւորում է անյայտ թուրքերի և ինչպէս վրում է, նրա գրութիւնը լու չէ: Մէջքը ստացած է դիւից և անցած է մինչև ուղեղը: նա անկարող է խօսել:

Անցնելով Արաքսի վայոյի արհիւրը պարսկահայերի վիճակը թողցը մի տեսը տպագրութեան իմ օրով վրա: Հայաստանից անջատված այդ մի սրտից ազգաբնակչութիւնը գտնուիւմ է սակաւ բացառութեամբ թուրաւորութեան մէջ, թէ նիւթակում և թէ բարդապաշտ նա գտնուիւմ է նոյն անաբարութեան խոր քնի մէջ, որ պիտելով հարկաւոր տարիներ նրանց վրա, ցցել է նրանց մի տեսակ թմրութեան մէջ: Սակայն, զբնազդաբար, մեր յար, մանաւանդ առաջինայ մասերում, որ այդքան ջերմ կերպով պաշտպանում է ճանձնախայտանի իրաւունքները, դարձնում է արդեօք մի փոքր ուղարկութիւն և Պարսկաստանի այդ ոգորմով ազգայնների վիճակի վրա: որտեղ ցրված Պարսկաստանի այլ և այլ զաւարքներում, որից մի անհետանում պահանջում է Կրիվի-փաշայում ոչ, կամ շատ քիչ: Անորոյ Պարսկաստանի մէջ մի 40 օրինակ հայ լրագրի հայտէ թէ մասի իտալաց ընտրարները չէ): Ինչու համար չը պէտք է աշխատել այդ մասին: պարսկաւոր կարտ և օգնութեան, պէտք է անփոքարան նրան և օգնակութեան ձեռք կանկարել: Այդ պատրաստութիւնը զուրկաւորապէս կը քիւրծնին է, իր անջատեալ ճողոր պատրաստելու, մարկերի կղու չիմացող, մանաւանդաւորութեան իտալարի մէջ լուծիող այդ հայերին փոքր չէ շատ զարգացնել: Պարսկաստանի հայը ազգասեր չէ, նա հէնց ինքը և կարող է իրեն մի կնկը նիւթականապէս օգնելու, միայն մի աշխատող ձեռք, մի խրախույս, նրանք սաստիկ սէր ունեն դէպի կրթութիւն և գրականութիւն:

Կրկում եմ տանհանայը ունի իր Ներսէս պատրիարքը, ունի գրեհա իր լրագրիները, և չէ կարելի սակ որ զարգացած չէ, իսկ պարսկահայը ոչ մէկը չունի: պէտք է աշխատել արեւելի հիմնելու մի օրգան, որ ճանապարհաւորան լինի նրանց պահանջներին, կամ հիմնել մի ընկերութիւն ճիլապէս լրագրիներ տարածելու պարսկահայերում: Արդարեւ հայը չը պիտի մեռակ հոգայ տանհանայերի վրա, սպասելով 61-րդ յօդուածին, թող նա գրեհա մի անգամ էլ դարձնէ իր աչքերը դէպի Պարսկաստան և տեսնէ թէ որքան սրտամոխիկ տեսարաններ կը պատկերանան իր աւաք: մի տեղ ժողովուրդը խօսում է եկեղեցւոր իր քահանայի նա թուրքերէն: մի տեղ մանուստակ հայը իր բարեկամ հային բարձրից կամ ապրողի է կանչում: միւս տեղը հարկաւոր աշխիք թողնելով իրենց բնասիքը զանալ աքաղաղութեան մէջ, պարսկի պարսիկ լուծիլ աղապակու համար յանձնում են իրենց ճակատագրի կամեցն հեռանալով հայրենի հողից և դէպի ստար աշխարհ գնալով: բեռնակրութիւնն անելու: Կրկում այս երկու տղերը, եւ նոյնպէս ունի նոյն հասարակութեան դիմելու ուշք դարձնել իրենցից հեռու և մտաւած մի միլիոն հայի վիճակը քննելու: այդ առիթի յոյս ունեն որ կրկին Արաքսը, որ անխնայ աշխատել է ազգի առաջադիւնութեան համար, պիտի ապուհեան աշխատի և պարսկահայերի գրութիւնը ճանօթացնելու միւս ազգայններուն, ինչպէս որ իր նպատակը կըլ է այդ:

ՄՇԱԿԻՆԻ ՀՆՈՒԱԿԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԳՒՍՏԻՆԻ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆԻՑ

Ս. ՊԵՏԵՐՈՒԲԻԿ, 4 սեպտեմբերի: «Пра-вит. Вѣстн.» լրագիրը հաղորդում է Հիմնանների միջնարկութիւնը յայտնում է, որ չը կայ միջնարկութիւն թիւստոսի արտանուծական կամ կապալաւորութեան մասին ջիւնաց օրական զեմնայիներում թող է տուած ընդունել ինքնաթիւղակ աշխարհներ տարիկան 150 բուրդ գճարով:

Ս. ՊԵՏԵՐՈՒԲԻԿ, 4 սեպտեմբերի: Պետական բանկի 5% տոտանի առաջին շրջանի արժէ 96 թ. 75 Կ, երկրորդ 94 թ. 25 Կ, երրորդ 94 թ. 75 1/2 Կ, չորրորդ 93 թ. 87 1/2 Կ, նեքքին առաջին 5% փոխառութեան տոտանի արժէ 227 թ. երկրորդ 221 թ. արեւեկան առաջին փոխառութեան տոտանի արժէ 91 թ. 25 Կ, երկրորդ 91 թ. 12 1/2 Կ, երրորդ 91 թ. 25 Կ, սակի 7 թ. 62 Կ: Խուսայ 1 թ. 1օնգունի վրա արժէ 26,03 պէնս, առաւայ 100 թ. Համարզի վրա արժէ 222 մարկ, 25 պֆ., Գարկի վրա արժէ 274 Ֆրանկ 25 ամսաինս Բօրսա-մի արամարկութիւնը հանդիսա է:

Ս. ՊԵՏԵՐՈՒԲԻԿ, 5 սեպտեմբերի: «Русский Инвалидъ» հաղորդում է որ հեռուսեայ պատանշանները շարժված են հեռուսեայ անձինքներին, օգոստոսի 30-ին: Գե-նըրալ իշխան Գաբուսից ստացաւ Ալբանիայից Նիկիտի շքանշանը, դիւնբար Ջօմարջիէն Սեփուտի Արժիւն շքանշանը, գե-նըրալներ Ա. Օեօտովիչ և Պրեպրեպովիչ Ս. Վլադիմիրի երկրորդ աստիճանի, գեներալ-ներ Վլադիմիր-Բեկլերբեգ, Սեմեյկովիչ, Ալեկալովի, Աուէտը, Գլուսկո, Վ. Վելկին, Պեպրովիչի ստացան Ս. Սանախովի շքանշանը սուսջին աստիճանի: Սեպտեմբերի 4-ին սուսած հրամանով Արկիլերկական ա-կադէմիայի գլխաւորը Բօտի տեղ նշանակ-վեցաւ Կեմիանկեով:

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄԵՐՆԵՆԻ